

Modbemærkninger vare af reent personlig Character, skulde jeg imidlertid ikke have forlænget Forhandlingerne, men, da denne Sag efter min Mening har en høj Grad af Vigtighed, og da jeg troer, at de Foredrag, der bleve holdte i det foregaaende Møde, væsentlig gik ud paa at drage det egentlige Spørgsmaal, som foreligger, ned i en Mængde Ubetydeligheder, skal jeg endnu engang forsøge at fremsætte for Dem Grunden til, at jeg tillægger denne Sag en saa overordentlig Vigtighed. Dette har jeg saameget mere Anledning til at gjøre, som den ærede Formand, da jeg sidst sluttede mit Foredrag, gjorde en Bemærkning om, at man ogsaa kunde omtale selve Commissionens Forslag under denne Behandling, hvilket jeg med Glæde havde undladt at gjøre i mit første Foredrag, hvortilmod jeg nærmest havde holdt mig til vort Forslag, der forelaa til Forhandling. Det, hvormed Spørgsmaalet dreier sig ved denne Sags Afgjørelse, er, om man fra en Tilstand, hvorved det kongelige Theater har været en stadig Bevillings-sag under de aarlige Finantslove, vil medvirke til at slaae denne Institution fast som en integrerende Deel af vor Lovgivning, saaledes at det, naar den engang har faaet sin endelige Ordning vil blive langt vaanskeligere end hidtil under forandrede Omstaendigheder at komme bort fra et saadant i vor Lovgivning indordnet Institut. Dette Punkt kan man ikke see bort fra; det er Kernen i, hvad der foreligger, og det er derfor, vi maae forhindre, at Commissionens Forslag bliver ophøjet til Lov. Naar dette Hovedpunkt fastholdes, bortfalder dermed alle Bemærkningerne om, at vort Forslag i finantsiel Henseende skulde være kostbarere end den Tilstand, der vilde fremkomme, hvis Commissionens Forslag blev vedtaget. Sagen er nemlig den, at vi søge paa engang at løse Statens Forhold til denne Institution, og i samme Diebliff yde vi større Offre, men vi blive derved ogsaa i en uoverffuelig Række af Aar fritagne for at fastholde et saadant Institut som en integrerende Deel af vore øvrige offentlige Instituter. Det kan aldeles ikke miskjendes, at, hvis man skulde vedtage Commissionens Forslag og faae dette Institut indordnet, vilde man, naar man havde

tilbagelagt de 10 Aar, om hvilke der er Tale, hvis der da var en Stemning for at forandre Tilstanden, kunne sige: Rigsdagen har engang ved Lov givet dette Institut sin Ordning, og det kan da ikke nytte, at vi ville gaae tilbage fra Noget, hvorpaa vi have sat vort eget Stempel; saaledes er Tilstanden. Naar de Herrere, som have talt Statsklassens Sag ved denne Leilighed, bebreide os — og det have saa at sige alle Modstanderne gjort — hvad der yderst sjældent hænder os, at vi ville overbebyrde Statsklassen, vil jeg bemærke, at, naar man fremhæver, at Commissionens Forslag vil bringe Udgiften ned til 50,000 Rd., have vi dog et udtryffeligt og tydeligt Vidnesbyrd endog i den Betænkning, der foreligger, om, at man ikke dermed troer at kunne opretholde Theatret i dets nuværende Skikkelse. Vi finde nemlig i Betænkningen et Mindretal, som ikke mener, at 50,000 Rd. ere tilstræffelige, men at der yderligere maa gives 10,000 Rd., og fra anden Side er man ikke engang tilfreds dermed, idet det offentlig er udtalt, at 75,000 Rd. vilde være det rette Maal, hvorved Theatret i sin nuværende Tilstand kunde fortsættes paa en anstændig Maade. Naar vi have lovbestemt Theatrets Stilling og slaacet fast ved Lov at det for en længere Række af Aar, skal være et offentligt Statsinstitut, kunne vi ikke unddrage os for, at der, hvis det skulde blive paastaet, at det ikke kan gaae med dette Tilskud, bevilges et større Tilskud, for at Theatret kan holdes paa et passende Trin, og vi ere da med Hensyn til et saadant Tillæg stillede meget værre, naar vi selv have slaacet Institutet fast for en større Fremtid. Disse Efterkrav ville sandsynligviis ikke udeblive, og den Tilstand, som skulde slaaces fast med et Tilskud af 50,000 Rd., er allerede bedømt paa en saadan Maade, at man udtryffeligt har sagt, at, hvis Commissionens Forslag vedtages, har man med det samme dræbt vort kongelige Theater. Dette er imidlertid ikke nok, det finantsielle Spørgsmaal er dermed ikke udtømt. Det, jeg her har omtalt, anseer jeg for Hovedpunktet; men der er tillige i Commissionens Forslag Tale om Noget, som jeg endog i Diebliffet anseer for mere fordærvende end det, at slaae Thea-